

ECCE / Claire Croizé en Etienne Guilloteau ism Aïsha Orazbayeva OUR SOLO

Donderdag 20 maart om 20u - Einde om 21u

Our solo

Met 'Our solo' keert Claire Croizé terug naar het podium. Het is bovendien haar eerste solo in meer dan 10 jaar. Zoals altijd bij ECCE is dans ook deze keer sterk verweven met (live) muziek. De creditlijst en titel van deze danssolo roept vragen op: wat en wie constitueert een solo? Bij een solo komt meer kijken dan één enkele danser, en dat zet ECCE met 'Our solo' letterlijk in het voetlicht. De choreografie werd getekend door zowel Claire Croizé als Etienne Guilloteau, Claires artistieke partner sinds 2016. Ook de lichtontwerper speelt een hoofdrol; Hans Meijer kruipt zelfs af en toe het podium op om lichtelementen naar behoren te verplaatsen. Ten slotte treedt ook de violiste Aïsha Orazbayeva, die ook een groot deel van de muziek voor deze voorstelling componeerde, op als protagonist. Orazbayeva danst zelfs heel even met Croizé mee. 'Our solo' is wel degelijk een solo, maar dan eentje met minstens twee solisten. Orazbayeva en Croizé dagen elkaar uit en verwerken elkaars medium om een dialoog tot stand te brengen. Op een aantal momenten verkennen de twee artiesten ook samen een nieuw medium – zang –, wat beide makers meteen op gelijke voet plaatst en de 'our' van de titel in de verf zet.

Mahler

'Our solo' staat ook inhoudelijk niet op zichzelf, zowel de danstaal als inspiratiebronnen halen herinneringen op uit het repertoire van Croizé en Guilloteau. De twee choreografen maakten voor het stuk een reis door het verleden waarbij ze teruggrepen naar elementen uit hun voorgaande werk. Ze begonnen daarbij dicht bij het begin van hun carrière. De verwijzing naar 'The Farewell', de solo van Croizé uit 2009, ontwikkeld rond 'Der Abschied', het laatste deel van Gustav Mahlers symfonie 'Das Lied von der Erde', neemt een centrale plaats in. In deze voorstelling wordt de tekst uit Mahlers werk hergebruikt, Mahler zette voor 'Das Lied von der Erde' vertalingen van 18e-eeuwse Chinese gedichten op tekst. Ze worden omgevormd naar poppy Engelse songteksten en op muziek gezet door Orazbayeva.

Das Lied von der Erde & Der Abschied

1907 was een ellendig jaar voor Gustav Mahler. Amper twee dagen na de tragische dood van zijn vierjarige dochter wordt de hartkwaal vastgesteld die hem vier jaar later fataal zou worden. Datzelfde jaar beslist hij ontslag te nemen bij de Weense opera na vileine antisemitische aanvallen in de pers. Mahler maakt een existentiële crisis door en raakt doordrongen van zijn eigen sterfelijkheid. Zo groeit de innerlijke noodzaak om zijn gehele oeuvre samen te vatten in een universele getuigenis over leven en dood. Op zoek naar geschikte teksten stuit Mahler op 'Die chinesische Flöte', een bloemlezing van traditionele Chinese lyriek hertaald door Hans Bethge. Zeven gedichten hieruit zet hij volledig naar zijn hand, meer nog, hij voegt er eigen verzen aan toe. Zijn opzet overstijgt immers de compositie van een liedcyclus. De gedichten vormen samen het uitgangspunt van een symfonie met één overkoepelende boodschap: Mahlers persoonlijke afscheid van de wereld.

Thomas Dieltjens voor Klara

Loslaten en fragiliteit

De focus op 'Der Abschied' symboliseert de vluchtigheid van het heden en de fragiliteit van het leven. In het gedicht nemen twee vrienden voor de laatste keer afscheid van elkaar. Via hun eigen stiel en de verkenning van elkaars medium onderzoeken de twee artiesten op het podium - Croizé en Orazbayeva - de verhouding tussen ontmoeting en afscheid, vasthouden en loslaten.

Loslaten en fragiliteit tellen ook als belangrijke artistieke keuzes. Dat Croizé en Orazbayeva af en toe de rollen omdraaien, terwijl geen van beiden het vak van de ander beheerst, impliceert dat ze een deel van hun meesterschap en virtuositeit loslaten. In hun verkenning van elkaar en nieuwe expressieve mogelijkheden tonen de makers zich in 'Our solo' kwetsbaar voor hun publiek. Enkele brokstukken op scène en wederkerende tekstfragmenten over natuurelementen verraden dat de artiesten ook op zoek gaan naar een actuele kijk op de romantiek in Mahlers werk en meer

bepaald in diens 'Lied von der Erde'. Is er in een tijd waarin onze band met de aarde verzwaard is door schuldgevoelens en angst nog plaats voor de romantische notie van de eeuwigheid van de alomvattende natuur? Croizé en Orazbayeva bieden geen duidelijke antwoorden. In een zorgvuldig uitgewerkte driehoeksrelatie tussen muziek, dans en licht tasten ze gewaagd en open en bloot de contouren van die vraag af.

Claire Croizé (FR) studeerde in 2000 af aan P.A.R.T.S. In 2006 werkte ze onder de vleugels van wpZimmer (Antwerpen). Ze stichtte in 2008 samen met Nada Gambier en Etienne Guilloteau het gezelschap Action Scénique. Uiteindelijke zette ze in 2016 de hechte samenwerking met Guilloteau verder door onder de naam ECCE. Ze werkt geregeld met livemuziek en waagt zich aan verscheidene muzikale stijlen, van pop tot Bach. Enkele van haar vorige producties zijn 'The Farewell' (2009, Prix Jardin d'Europe), 'EVOL' (2016), 'Flowers (we are)' (2019) en 'Duet for two string trios' (2021).

Etienne Guilloteau (BE) rondde in 2002 zijn studie bij P.A.R.T.S. af. Hij startte een samenwerking met wpZimmer in Antwerpen, waar hij samen met Claire Croizé 'Skènè' (2004) maakte. Tussen 2017 en 2021 was Etienne research fellow aan de Noorse Theateracademie / Østfold University en promoveerde hij met 'Borders in Representation-Where are we now?'. Etienne maakte onder andere *Tres Scripturae* (2010) en *Synopsis of a Battle* (2013), *Feu* (2015), en *Retour Amont* (2020) en *Retour Amont: le rêve* (2021) in nauwe samenwerking met het Belgische hedendaagse muziekensemble Ictus.

ECCE (BE) werd in 2016 opgericht door de choreografen Claire Croizé en Etienne Guilloteau. De twee studeerden allebei aan P.A.R.T.S. en werden daarna ondersteund door wpZimmer. ECCE verwijst naar Etienne-Claire, Claire-Etienne: de naam ECCE weerspiegelt dat ze zich als twee individuele choreografen zien met elk een eigen artistieke danstaal maar dit wel vanuit een gedeelde expertise en filosofie. Onder ECCE werkten ze al samen met verschillende nationale en internationale muziekensembles zoals Zwerm, B'Rock Orchestra en Oxalys.

Aisha Orazbayeva (KZ) staat bekend om haar onbevreesde interpretaties van hedendaagse muziek en haar radicale benadering van oud repertoire. Ze bracht reeds vier veelgeprezen soloalbums uit met muziek variërend van haar eigen composities tot Telemann en Sciarrino en trad op in zalen als Carnegie Hall in New York, HAU2 Berlin en SuperDeluxe in Tokio. Samen met pianist Mark Knoop ontving ze in maart 2019 een Diapason d'Or voor hun opname van Morton Feldmans 'For John Cage'.

Cast en Credits

Choreografie: Claire Croizé & Etienne Guilloteau | Dans: Claire Croizé | Viool en compositie: Aisha Orazbayeva | Lichtontwerp: Hans Meijer | Geluidstechniek creatie: Roeland Luyten | Geluidstechniek tour: Antoine Délagoutte | Kostuumontwerp: Anne-Catherine Kunz | Assistentie kostuumontwerp: Chiara Mazzarolo | Productie: ECCE (Brussel) | Coproductie: STUK (Leuven), Kaaitheater (Brussel) & Perpodium | Met de steun van de Vlaamse Gemeenschap & de Tax Shelter van de Belgische Overheid | Residenties: STUK (Leuven), Concertgebouw Brugge, Ultima Vez, Destelheide, JOJI inc. | met dank aan Great Investment & Ictus

BINNENKORT

EVERY_BODY / ALEXANDER VANTOURNHOUT/NOT STANDING

Zaterdag 19 april om 20u in de Schouwburg

In 'every_body' zet de topchoreograaf Alexander Vantournhout een volgende stap in wat hij als geen ander kan: alledaagse bewegingen ontleden om zo de grenzen van het menselijke lichaam te verleggen.

Samen met Emmi Väisänen onderzoekt hij een handshake en wandelgang en transformeert deze in een veelluik van lichaamsdynamieken. Een eenvoudige handdruk evolueert naar een complex samenspel van armen, ellebogen en schouders en een eindeloze wandeling laat het potentieel van benen- en voetenwerk zien. 'every_body' ontwikkelt zich zo tot een complexe choreografie, waarin de meest subtiele bewegingen merkwaardig worden, afwisselend gespeeld door Charlotte Cétaire en Chia-Hung Chung of Emmi Väisänen en Alexander Vantournhout.